

РЕШЕНИЕ

№ 5735

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **8513** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 94, ал. 1 от отм. Закона за противодействие на корупцията (ЗПК).

Образувано е по жалба на Р. Д. М. срещу Решение № РС-КПК-11129-24-056 от 09.06.2025 г. на Комисията за противодействие на корупцията.

В жалбата и с писмени бележки се излагат съображения, че органът е допуснал съществени процесуални нарушения, свързани с установяване на релевантните факти. В тази връзка органът не е съобразил, че възложената работа на Л. Н. е действително извършена, а възнаграждението 253,24 лева е символично и не кореспондира с отговорностите по договора. Липсва реализирана облага от страна на Л. Н., а заплатеното възнаграждение няма характеристиките на блага, която да е незаконна и получена без основание, вследствие на заеманата публична длъжност. По тези съображения поддържа за липсата на частен интерес.

Ответната страна - Комисията за противодействие на корупцията изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че жалбоподателката заема публична длъжност и е сключен граждански договор с нейната сестра. Поддържа за наличието на частен интерес за Л. Н., тъй като е свързан с властническите правомощия на жалбоподателката да сключва граждански договори. Счита за ирелевантни обстоятелства дали гражданският договор е изгоден или не за свързаното лице, доколкото в закона не е регламентиран размер на облагата. Пояснява, че жалбоподателката не е спряла да осъществява правомощията или да делегира същите на друго лице, за да се изключи частния интерес. Счита, че не се установяват необходимите квалификации за Л. Н., регламентирани в наредбата за детските и ученическите туристически пътувания с обща цена, инициирани от институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Поддържа, че конфликтът на интереси не се обективира в резултата (придобитата облага), а в във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастното изпълнение на правомощия. Излага съображения, че не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние, а е достатъчно наличието на формално нарушение на чл. 52, чл. 53, чл. 54 и чл. 58 от ЗПКОНПИ (отм), водещо до съмнения в начина, по който се осъществяват съответните висши публични длъжности, т. е. не е необходимо да се докаже, че частният интерес е повлиял на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощия.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Подадени са сигнали вх. № КПК-11129/16.12.2024 г., № С-134/18.02.2025 г., № КПК-890/18.02.2025 г., в които се твърди, че Р. Д. М. е сключила от името на ИАЧБ граждански договор със своята сестра Л. Н..

Към част от сигналите е приложен граждански договор № 16/07.08.2023 г., сключен между Изпълнителна агенция за българите в чужбина (ИАЧБ), действаща чрез своя изпълнителен директор Р. Д. М. - възложител и Л. Д. Н. - изпълнител.

С решение № КИ-002/10.01.2025 г. на КПК е образувано производство за установяване на конфликт на интереси по повод подадените сигнали срещу Р. Д. М., заемаща длъжността изпълнителен директор на Изпълнителна агенция за българите в чужбина.

С писмо № КПК-11129-1/28.01.2025 г. на председателя на КПК е изискано от Министерство на външните работи предоставяне на документи, удостоверяващи служебното качество на Р. Д. М., както и граждански договор от 07.08.2023 г., включително документи за изплащане на възнаграждение.

С писмо № КПК-11129-2/11.02.2025 г. се представят трудов договор и граждански договор, като е отбелязано, че не са налични документи за изплащане на възнаграждение по гражданския договор.

От представения трудов договор № Т-51/14.07.2022 г. и допълнително споразумение се установява, че Р. Д. М. заема длъжността „изпълнителен директор“ на Изпълнителна агенция за българите в чужбина. От представените заповеди № ЧР-П-20/02.02.2023 г. и № ЧР-П-290/31.10.2024 г. на министъра на външните работи, свързани с промяна на месечно възнаграждение по трудовия договор, се налага извод, че Р. Д. М. е заемала длъжността „изпълнителен директор“ на ИАЧБ към момента на сключване на гражданския договор (07.08.2023 г.) и изплащане на хонорара към него (30.08.2025 г.).

С писмо № КПК -11129-3/21.02.2025 г. на председателя на КПК е изискано от главния секретар на ИАЧБ да предостави копия от граждански договор от 07.08.2023 г., сключен между ИАЧБ и Л. Н., както и документи за изплащане на възнаграждение.

С писмо вх. № КПК-11129-4/27.02.2025 г. на главния секретар на ИАЧБ са представени исканите документи, а именно граждански договор № 16/07.08.2023 г. и сметка за изплатени суми.

Установява се, че е сключен граждански договор № 16/07.08.2023 г. между Изпълнителна агенция за българите в чужбина (ИАЧБ), действаща чрез своя изпълнителен директор Р. Д. М., от една страна, наричана възложител, и от друга страна - Л. Д. Н., наричана изпълнител.

В чл. 1 от договора е уговорено Л. Н. да приеме извършването на следното: 1. Поемане на отговорност да се грижи за децата участници от българските общности в чужбина в Център „Духовно огледало“ в периода 08-18 август 2023 г.; 2. Запознава децата участници с правилата за вътрешния ред и с Правилника за противопожарна и аварийна безопасност от управителя на Центъра; 3. Придружава децата от С. до Б. и от Б. до С. в указаните дати за тръгване и прибиране от летен отид; 4. Организира учениците по групи за включване в обучението на място в Центъра

в [населено място] за придобиване на умения, децата се разделят на 3 групи: а). обучение по приложни изкуства; б). обучение в ателие по театър; в). обучение по тенис корт; 5. Следни изпълнението на дневния режим на Центъра, както следва: а). сутрин след закуска, децата посещават организирано плаж – Нестинарка, където има точно определено място за плажуване. Осигурен е спасител, който организира къпанията в морето и други плажни занимания; б). за обяд децата се прибират в центъра под надзора на преподавателя; в). следобед децата са в отход до 16 ч; г). обучение в съответните ателиета от 16 ч. до 18 ч; д). вечеря в 19 ч; е). подготовка за творческа вечер и забава 19:30 ч – 20 ч; ж). творческа вечер и забава 20 – 21 ч; з). прибиране по стайте и съд 22 ч; 6. В удобно време организира екскурзии, тематични вечери, дискотеки в двора и други свободни занимания; 7. Взема участие с децата за запознаване със старата българска традиция нестинарство и събор на [населено място]; 8. Следни здравословното състояние на децата.

В чл. 2 от договора е уговорено ИАЧБ да заплати в брой на Л. Д. Н. брутно възнаграждение в размер на 300 лева, платимо в срок до 10 дни след приемане на извършената работа.

Договорът е подписан от Л. Н. и Р. Д. М., като последната действа в качеството си на представител на ИАЧБ.

Наличен е Констативен протокол – приложение № 1 (след подписите), където страните са се подписали, че работата е извършена без възражения.

Налична е разписка - приложение № 2, с поред която Л. Н. е получила дължимото по договора възнаграждение от 253,24 лева, за което са положени подпис на Л. Н. и Р. Д. М..

Представена е още сметка изх. № 12-06-1138-3/30.08.2023 г. за изплатени суми по гражданския договор, според която след приспадане на осигурителни вноски, е изплатено възнаграждение в размер на 253,24 лева.

С решение от 27.02.2025 г. по т. 7 от протокол № 86 на КПК са приобщени към преписката подадените сигнали.

С решение от 31.03.2025 г. на КПК е продължен срокът за приключване на производството, а именно до 10.05.2025 г.

С покана изх. № КПК-11129-9/08.04.2025 г. на председателя на КПК е дадена възможност на Р. Д. М. да се яви на 14.04.2025 г. за изслушването ѝ пред органа.

По преписката е приложен протокол № 93/14.04.2025 г. на КПК, от който е видно за взето решение (по т. 2 от дневния ред) за отлагане изслушването на Р. Д. М., дължащо се на липсата на информация за връчване на покана за изслушване.

С покана изх. № КПК-11129-11/15.04.2025 г. на председателя на КПК е дадена възможност на Р. Д. М. да се яви на 28.04.2025 г. за изслушването ѝ пред органа.

Приложен е протокол за проведен телефонен разговор на 25.04.2025 г., от който се установява, че Р. Д. М. е информирана за заседанието на комисията на 28.04.2025 г. и същата е заявила невъзможност за явяване, дължаща на служебни ангажименти.

Р. Д. М. е изпратила до КПК имейл от 25.04.2025 г., с който информира органа за невъзможността си за явяване и моли да се даде друга възможност.

По преписката е приложен протокол № 95/28.04.2025 г. на КПК, от който е видно за взето решение (по т. 1 от дневния ред) за отлагане изслушването на Р. Д. М. за следващото заседание.

Приложен е протокол за проведен телефонен разговор на 29.04.2025 г., от който се установява, че Р. Д. М. е информирана за заседанието на комисията на 12.05.2025 г.

С молба вх. № КПК-11129-16/07.05.2025 г. на процесуалния представител на Р. Д. М. е заявено, че жалбоподателката се отказва от правото си на изслушване.

С протокол № 97/12.05.2025 г. на КПК е взето решение по т. 3 от дневния ред да се продължи по

същество производството без провеждане на изслушване на Р. Д. М..

Депозирано е възражение вх. № КПК-11129-18/21.05.2025 г. на Р. Д. М., с което се поддържа, че не са събрани достатъчно доказателства – не са изготвени експертизи и не са изискани сведения от трети лица. Поддържа се, че облагата е получена, вследствие на действително положен труд и същата е символична. В тази връзка поддържа, че не е налице облага и липсва частен интерес, респ. конфликт на интереси.

Последвало е издаване на оспореното Решение № РС-КПК-11129-24-056 от 09.06.2025 г. на Комисията за противодействие на корупцията, с което на основание чл. 74, ал. 1 и ал. 2 ЗПКОНПИ (отм) и чл. 92, ал. 1 и ал. 2 ЗПК, вр. § 7, ал. 2 ПЗР на ЗПК, се установява конфликт на интереси по отношение на Р. Д. М., изпълнителен директор на Изпълнителна агенция за българите в чужбина и в това ѝ качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПКОНПИ (отм), респ. лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 18 от ЗПК, за това, че е сключила граждански договор № 16/07.08.2023 г., в частен интерес на свързано с нея лице и нейна сестра – Л. Д. Н., в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм).

С оспореното решение е наложена глоба в размер на 5000 лева на основание чл. 171, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм), за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 ЗПКОНПИ (отм) в нарушение на разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм).

С оспореното решение се отнема в полза на държавата от Р. Д. М. сума в размер на 182,36 лева, предствляващ нетно дневно възнаграждение за 07.08.2023 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм).

С оспореното решение на основание чл. 81, ал. 2 ЗПКОНПИ (отм) в полза на държавата от Р. Д. М. сума в размер на 253,24 лева, представляваща получена материална облага от свързано с нея лице – Л. Д. Н., в резултат на установения конфликт на интереси, в нарушение на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм).

В мотивите на оспореното решение е прието, че Р. Д. М. заема длъжността изпълнителен директор на ИАЧБ, а от извършена справка в НБДН се установява, че Л. Д. Н. е нейна сестра. Прието е, че Р. М., действаща в качеството си на изпълнителен директор на ИАЧБ, е сключила граждански договор № 16/07.08.2023 г. с Л. Д. Н.. Последната повела редица задължения, свързани с придружаване и полагане на грижи за деца, при посещение на летен лагер, провеждан в [населено място], за периода от 7-18 август 2023 г., за което е уговорено брутно възнаграждение в размер на 300 лева. Работата по договора била приета, а договорената сума – изплатена, която е 253,24 лева след съответните удръжки и данъци.

Според органа, за да се осъществи конфликт на интереси по чл. 52 ЗПКОНПИ (отм), респ. чл. 70 ЗПК, трябва да са налице три кумулативни предпоставки: лице, заемащо висша публична длъжност, респ. лице, заемащо публична длъжност, наличие на негов или на свързани с него лица частен интерес, който може да повлияе върху обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба и упражняването на властническо правомощие, повлияно от частен интерес. Посочено е, че легалните дефиниции на понятията частен интерес и облага се съдържат в чл. 53 и чл. 54 ЗПКОНПИ (отм), съответно чл. 71 и чл. 72 ЗПК. Частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар,

награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

В мотивите е отразено, че Р. М. е изпълнителен директор на ИАЧБ, при което заема висша публична длъжност по чл. 6, ал. 1, т. 18 ЗПКОНПИ (отм). Органът е приел, че правомощията на изпълнителния директор на ИАЧБ са определени в чл. 5 от Устройствения правилник на ИАЧБ, като част от тях са сключване на договори, свързани с осъществяване дейността на агенцията. Прието е, че упражнено правомощие по служба в частен интерес на свързано лице по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ ДР на ЗПКОНПИ (отм), респ. § 1, т.15, б. „а“ ДР на ЗПК, тъй като Р. М. и Л. Н. са сестри, а първата (жалбоподателката), действаща в качеството ѝ на изпълнителен директор на ИАЧБ, е сключила граждански договор № 16/07.08.2023 г. със своята сестра, като последната е получила нетно възнаграждение от 253,24 лева.

Изложени са мотиви, че упражненото правомощие по служба от страна на Р. М., в качеството на изпълнителен директор на ИАЧБ, със сключването на гражданския договор, е в нарушение на чл. 58, изр. второ ЗПКОНПИ (отм), тъй като е в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ ДР на ЗПКОНПИ (отм). Този договор създава предпоставка за получаване на материална облага по смисъла на чл. 54 ЗПКОНПИ (отм), изразяваща се в получаване на доход в пари, а именно 253,24 лева. Частният интерес в случая допълнително се установявал и от изплатеното уговорено възнаграждение. Счита, че е обществено укоримо самото упражняване на правомощия в условията на частен интерес и достатъчно същият да съществува под формата на възможност за реализиране на облага, без да е необходимо облагата да бъде реализирана.

Направен е извод за наличие на всички предпоставки за наличие на конфликт на интереси, а нарушението на разпоредбата на чл. 58, изр. второ ЗПКОНПИ (отм) е извършено на 07.08.2023 г.

На основание чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм) е отнето нетната сумата от 182,36 лева , представляваща нетното дневно възнаграждение на Р. М., а на основание чл. 81, ал. 2 ЗПКОНПИ (отм) е отнета сумата от 253,24 лева – получената материална облага от нейната сестра.

В решението са обсъдени възраженията на жалбоподателката и същите са отхвърлени, тъй като не е необходимо доказване на факта дали в действителност и как са упражнявани властническите правомощия. Законът не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно упражняване на правомощия или задължения по служба. Конфликтът на интереси не е в резултата – придобита облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното изпълнение на правомощията.

В съдебно заседание е приложен договор от 09.06.2023 г. за предоставяне на социална услуга, по силата на който ИАЧБ е възложила на Сдружение „Духовно огледало“ предоставянето на социална услуга с предмет „Обучение за придобиване на умения“, съчетана с летен отдих на деца от български произход, живеещи извън Република България, който ще се проведе в почивна база в [населено място], община царево. В т. 8 от договора от 09.06.2023 г. е налице клауза, според която ИАЧБ има право да осъществява текущ контрол, чрез трима свои представители.

Приложен е списък на децата, посетили лагера, които са 28 броя и трима придружаващи ръководители.

Представени са още граждански договор № 17/07.08.2023 г. и № 18/07.08.2023 г., от които се установява, че О. Б. и П. Е. са поели задължение да придружават и да полагат грижи за деца при посещенията им на летен лагер в Б.. Задълженията и възнагражденията по тези два граждански договора са идентични с тези по граждански договор № 16/07.08.2023 г., отнасящ се за жалбоподателката.

По делото е разпитана свидетелката Л. С., която дава информация, че за придружаване на децата в летния лагер в [населено място] са били определени трима възрастни придружители. В деня преди заминаването е имало тържество, на което са били връчвани награди на децата, когато едното лице, определено за придружител, се обадило и заявило, че не може да изпълни ангажимента си. По същото време на тържеството присъствала Л. Н., която си общувала с децата, което мотивирало свидетелката и нейни колеги да предложат Л. Н. да заеме мястото на третия липсващ придружител. Пояснява, че в деня преди заминаването са сключени договори с тримата придружители, сред които била Л. Н.. Изразява мнение за големи отговорности на придружителите, свързани с полагането на грижи за децата.

По делото е разпитана свидетелката Т. К., която е управител на сдружението, стопанисващо почивната база в [населено място]. Същата заявява, че Л. Н. придружавала децата в лагера и е полагала непрекъснато грижи за тях.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелките, тъй като са вътрешно непротиворечиви, последователни и логични.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Според чл. 7, ал. 1, вр. чл. 92, ал. 1, изр. първо от ЗПК (отм. - ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.) компетентният орган за установяване на конфликт на интереси е Комисията за противодействие на корупцията.

Съобразно разпоредбата на § 7, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗПК Народното събрание избира членовете на Комисията за противодействие на корупцията в тримесечен срок от влизането в сила на закона. Този срок е изтекъл на 06.01.2024 година. Безспорно е, че в определения от закона срок и към датата на издаване на спорния административен акт, съставът на Комисия за противодействие на корупцията, не е бил избран по реда и при условията, установени в закона. Съобразно разпоредбата на § 7, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗПК до избирането на състав на Комисия за противодействие на корупцията, заварените при влизането в сила на закона членове на КПКОНПИ изпълняват функциите на членове на съответните комисии (КПК и КОНПИ), като след избора на нови членове продължават мандата си като членове на КОНПИ. По ясен и недвусмислен начин разпоредбата сочи, че до избирането на състав на КПК членовете на КПКОНПИ осъществяват правомощията на КПК, което е гаранция за непрекъснатост на държавната дейност по превенция и противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗПК (отм. - ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.) решенията на Комисията се приемат с мнозинство повече от половината от всички присъстващи членове. В случая на последното заседание на комисията, проведено на 12.05.2025 г., са присъствали четирима членове. Оспореното решение е взето от трима членове, като няма данни по каква причина четвъртият член (С. К.) не се е произнесъл и не е подписал решението. Въпреки това, съдът намира, че е формирано и е налице необходимото мнозинство за вземане на решението, тъй като е подписано от трима членове. Горното води до извод, че оспореното решение е издадено от материално компетентния колективен специализиран административен орган, разполагащ с правомощие да установи конфликт на интереси, да наложи глоба по чл.171 ЗПКОНПИ, като определи нейния

размер и постанови отнемане по чл.81 ЗПКОНПИ.

Освен материалната компетентност на органа, следва да е налице и времева компетентност, която се изразява в това, че органът е овластен да упражнява властническите си правомощия в рамките на определен период от време. В случая административното производство е образувано на 10.01.2025 г., за което е издадено решение № КИ-002/10.01.2025 г. на КПК. Впоследствие с решение от 31.03.2025 г. на КПК е продължен срокът за приключване на производството, а именно до 10.05.2025 г.

В чл. 92, ал. 1 ЗПК (отм. - ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.) е регламентирано, че Комисията се произнася с мотивирано писмено решение в срок до три месеца от образуване на производството. В случаите на фактическа и правна сложност срокът може да бъде продължен еднократно с 30 дни. Това налага да се отговори на въпроса дали сроковете са преклузивни или инструктивни.

Настоящият състав единствено маркира, че липсват данни за фактическа и правна сложност на производството пред органа, налагащо неговото удължаване с решение от 31.03.2025 г., тъй като всички доказателства са събрани до края на месец февруари. По тези съображение е липсвала необходимост за удължаване на срока.

Не се установява нарушение на чл. 92, ал. 1 ЗПК (отм. - ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.), тъй като цитираната норма възпроизвежда съдържанието на чл. 74, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм). В своята константна практика Върховният административен съд е приел, че изтичането на сроковете по чл. 74, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм) не преклузира правомощието на комисията да се произнесе с мотивирано писмено решение за установяване на конфликт на интереси, не е налице особена законова норма, забраняваща извършването на процесуални действия след изтичане на продължения едномесечен срок по чл. 74, ал. 1, изр. 2 ЗПКОНПИ (отм). Не съществува и изрична законова разпоредба, предвиждаща прекратяване на административното производство по установяване на конфликт на интереси след изтичането на сроковете по чл. 74, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм). В този смисъл са и Тълкувателно решение №1/04.06.2020 г. по ТД №1/2018 г., ОСГК на ВКС, Решение №5901/05.06.2023 г. по адм. д. №7390/2022 г. на ВАС, VI отд., Решение №12130/30.09.2020 г. по адм. д. №2277/2020 г. на ВАС, VI отд., и Решение №11813/23.09.2020 г. по адм. д. №880/2020 г. на ВАС, VI отд. Както при предходната, така и при приложимата за случая нормативна уредба (вече отменена) сроковете се разглеждат като инструктивни, а не като преклузивни.

Решението е постановено в изискуемата писмена форма и има съдържанието, посочено в чл. 92, ал. 2 ЗПК. Административният орган е изложил фактическите и правните основания за издаването му, които са достатъчни, за да бъде разбрана волята му от жалбоподателя и да се упражни съдебен контрол за законосъобразност. КПК е обсъдила направените възражения от жалбоподателя и аргументирано ги е отхвърлил.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствени правила. Производството е образувано на основание чл. 89, ал. 1, предл. 1 от ЗПК въз основа на решение № КИ-002/10.01.2025 г. на КПК по повод подени три броя сигнали, които не са анонимни (обезличени данни на подателите им).

По реда на чл. 90, ал. 5 ЗПК (отм. - ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.) жалбоподателката е уведомена за образуването срещу нея производство, за което ѝ е дадена възможност да бъде изслушана лично пред органа. Същата е отказала да бъде изслушана, но е се е възползвала от правото да подаде възражение, което е разгледано и отхвърлено с оспореното решение.

Органът е събрал всички доказателства за установяване на релевантните факти. Единствено следва да се посочи, че по преписката липсва справка от НБДН, отнасяща се за роднинската връзка между Р. М. и Л. Н.. Посоченото явно се дължи на непредставяне на преписката в цялост.

Въпреки това, съдът намира, че Р. М. и Л. Н. са сестри, доколкото този факт не е спорен между страните по делото, тъй като жалбоподателката не го оспорва. Още повече, че свидетелката Л. С. сочи за обсъжданата роднинска връзка.

Предвид изложеното съдът приема, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на крайния акт. Следователно не е налице отменително основание по чл.146, т.3 АПК.

По приложението на материалния закон:

В случая е приложим материалният закон, действащ към момента (07.08.2023 г.) на извършване на процесното деяние, а именно ЗПКОНПИ (отм), чиито норми за дефиниции на „конфликт на интереси“, „частен интерес“ и „облага“ са идентични с тези по ЗПК (отм. - ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.)

Според чл. 52 ЗПКОНПИ (отм) конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. В разпоредбата на чл. 53 ЗПКОНПИ (отм) е дадена легална дефиниция на понятието частен интерес и това е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. По смисъла на чл. 54 ЗПКОНПИ (отм) облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

В чл. 58 ЗПКОНПИ (отм) е регламентирано, че лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Т. лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Фактическият състав на конфликта на интереси предполага кумулативно наличие на три предпоставки: 1). лице, което заема висша публична длъжност; 2). наличие на частен интерес; 3). възможност този частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лицето, заемащо публичната длъжност.

Р. М. заема длъжността „изпълнителен директор“ Изпълнителна агенция за българите в чужбина, което означава, че заема висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 18 ЗПКОНПИ (отм).

Установява се и обстоятелството, че от това жалбоподателката са упражнени правомощия по служба, което е извършено със сключване на граждански договор № 16/07.08.2023 г. Това е така, тъй като в чл. 5, т. 10 от Устройствения правилник на ИАЧБ (приет с ПМС № 73 от 5.05.2022 г., обн., ДВ, бр. 36 от 13.05.2022 г., в сила от 13.05.2022 г., изм. и доп., бр. 36 от 21.04.2023 г.) е регламентирано, че изпълнителният директор има правомощия да сключва договори, свързани с осъществяване дейността на Агенцията.

Установява се още, че Р. М., действайки като изпълнителен директор на ИАЧБ е сключила граждански договор № 16/07.08.2023 г. с Л. Н.. Безспорно е, че Р. М. и Л. Н. са сестри, при което същите са свързани лица по смисъла на § 1, т. 15, б. „а“ ДР на ЗПКОНПИ (отм).

В чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм) е регламентирана забрана лице, което заема висша публична длъжност, да сключва договори в частен интерес при изпълнение на правомощията или

задълженията по служба. Тази законова забрана е относима към всички договори, които породят правни последици, сред които са договорите за поръчка, какъвто характер има граждански договор № 16/07.08.2023 г. За да е налице частен интерес, не се изисква облагата да е реализирана, а е достатъчно да съществува като възможност, която да мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си (в този смисъл Решение № 7746 от 12.07.2023 г. по адм. д. № 11523 / 2022 г. на ВАС).

Законодателят е поставил понятията „частен интерес“ и „облага“ в съотношение причина - следствие, като не изисква облагата да е постигната или реализирана. Обстоятелството, че жалбоподателката е сключила договор със свързаното с нея лице, по силата на който е възникнало правоотношение по възлагането на поръчка и реализиране на доход за свързано лице, води до извод, че е налице причинно-следствената връзка между частния интерес и облагата.

Не се споделят възраженията за липсата на облага, дължаща се на ниското възнаграждение и многобройните задължения по гражданския договор. Този договор има характеристиките на договор за поръчка, който в случая е възмезден, доколкото е уговорено възнаграждение. Без правно значение са размерът на възнаграждението или вината, т. е. ирелевантно е обстоятелство дали е налице еквивалентност на престациите. В случая не се изисква облагата да е постигната или да е реализирана, а е достатъчно да съществува като възможност, която да мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си (в този смисъл Решение № 7746 от 12.07.2023 г. по адм. д. № 11523 / 2022 г. на ВАС). Конфликтът на интереси в конкретен случай се обективира не в резултат - придобита лична облага, а във възможността частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията. В този смисъл не е необходимо да бъде доказано резултатно деяние с реални негативни последици, тъй като за съставомерността на деянието е достатъчно да е налице формално нарушение на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм), водещо до съмнение в начина, по който се осъществяват съответните публични длъжности. Не се споделят възраженията, че жалбоподателката е действала правомерно, тъй като това е ирелевантно обстоятелство. Законът никъде не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно упражняване на правомощия или задължения от страна на лицето заемащо публична длъжност. Законодателят не изисква дори доказване на обстоятелството дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са повлияли на установения частен интерес, т. е. конфликт на интереси може да има единствено, ако съответният частен интерес на лицето заемащо публична длъжност или на свързаното с него лице е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия. Именно по тези съображения е налице възможност частният интерес да повлияе на обективното и безпристрастно изпълнение на правомощията. В този смисъл Решение № 9128 от 18.10.2022 г. по адм. д. № 1068 / 2022 г. на ВАС и Решение № 7993 от 19.07.2023 г. по адм. д. № 11616 / 2022 г. на ВАС.

В конкретния случай са налице законовите предпоставки по специалния закон, а именно: овластено лице, частен интерес и действия по служба в нарушение на забраната по чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм). По тези съображения е налице конфликт на интереси и органът не е допуснал нарушение на материалния закон.

След като е установен конфликт на интереси, правилно е приложена административнонаказателната разпоредба на чл. 171, ал. 2 ЗПКОНПИ (отм), за което на жалбоподателката е наложена глоба в минимален размер на 5 000 лева.

Чрез разпоредбите на чл. 81, ал. 1 и ал. 2 ЗПКОНПИ (отм) законодателят цели да премахне неблагоприятните за обществото последици от установения конфликт на интереси. Логиката на установените с чл. 81, ал. 1 и ал. 2 ЗПКОНПИ (отм) правни последици е да не се допусне получаване в частен интерес на облага в резултат на действие, извършено при условията на

конфликт на интереси. За да гарантира постигането на тази цел законодателят е формулирал правомощието на компетентния орган да отнема в полза на държавата възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, и материалната облага, получена от лицето, заемащо висша публична длъжност, или от свързано с него лице.

Законосъобразна последица от установения конфликт на интереси е и постановеното на основание чл. 81, ал. 2 ЗПКОНПИ (отм) отнемане в полза на държавата сума в размер на 253,24 лева, представляваща получената материална облага от гражданския договор, а именно изплатеното възнаграждение по него.

Правилно органът е приел, че на основание чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм) следва да се отнеме в полза на държавата нетното дневно възнаграждение за 07.08.2023 г. – датата, на която е извършено нарушението. В случая органът погрешно е изчислил нетното дневно възнаграждение, като го е определил в размер на 182,36 лева. В тази част на оспореното решение липсват изводи, но вероятно органът е приел, че съгласно заповед № ЧР-П-20/02.02.2023 г. на министъра на външните работи е определено основно месечна работна заплата – 3410 лева и допълнителни възнаграждения – 784,30 лева, или общо 4194,30 лева, която сума е разделена на броя работни дни за август 2023 г. (23 дни), при което се получава 182,36 лева. Тази сума обаче е брутно възнаграждение, а не нетно възнаграждение. Органът не е съобразил това обстоятелство, както и че трудовият договор между Р. М. и МвнР, има характеристиката на трудово, а не на административно правоотношение независимо – арг. чл. 19а, ал. 1 от Закона за администрацията. Това означава, че всички осигуровки са за сметка на служителя, което налага се изчисли размерът на нетното възнаграждение. За целта съдът използва общо достъпен калкулатор в интернет, според който при месечно брутно трудово възнаграждение от 4194,30 лева (2144,51 евро) за 2023 г., дължимото нетно трудово възнаграждение е 3262,66 лева (1668,17 евро), т. е. дневното възнаграждение (при 23 работни дни за м. август 2023 г.) е 141,86 лева (72,53 евро). Това налага решението на КПК в обсъжданата част да се отмени за разликата над 141,86 лева (72,53 евро) до приетия от органа размер 182,36 лева, представляващ нетното дневно възнаграждение за 07.08.2023 г., отнето в полза на държавата на основание чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм).

Не се установяват нарушения на целта на закона.

Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Целта е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база законоустановените критерии (в този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 2702 от 19.02.2020 г. по адм. д. № 9241/2019 г., VI отд., Решение № 31 от 03.01.2020 г. по адм. д. № 1419/2019 г., VI отд., Решение № 7613 от 17.06.2020 г. по адм. д. № 8700/2019 г., VI отд., , Решение № 17114 от 13.12.2019 г. по адм. д. № 9250/2019 г., Решение № 8219 от 25.06.2020 г. по адм. д. № 455/2020 г., VI отд., Решение № 115 от 06.01.2016 г. по адм. д. № 1439/2015 г. и др.). Целта на закона е не само да попречи на възможността за незаконно обогатяване и/или за получаване на нематериални облаги чрез използване на служебното положение на лице, заемащо публична длъжност, но и да се изключи каквото и да е съмнение, че при извършването на съответното действие това лице се ръководи от частен интерес, който би могъл да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. В случая с оспореното решение се постига обсъжданата цел на законна, тъй като е насочено срещу нарушение на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ (отм).

Горното налага извод за неоснователност на оспорването, поради което същото следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК жалбоподателят има право на разноски, които са 200 лева (102,26 лева) за юрисконсултско възнаграждение, което е минималният размер, съответстващ на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

След последното съдебно заседание е закрыта КПК, при което разноските следва да се присъдят в полза на Сметната палата, доколкото същата е правоприемник на закрытия орган и е овластена да издава актове, отнасящи се за конфликт на интереси – арг. Закона за изменение и допълнение на Закона за сметна палата (обн., ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.).

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РС-КПК-11129-24-056 от 09.06.2025 г. на Комисията за противодействие на корупцията в ЧАСТТА за разликата над сумата от 72,53 евро (141,86 лева) до приетия от органа размер на сумата 93,24 евро (182,36 лева), представляваща нетното дневно възнаграждение за 07.08.2023 г., което на основание чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ (отм) е отнето от Р. Д. М. в полза на държавата.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. М. срещу Решение № РС-КПК-11129-24-056 от 09.06.2025 г. на Комисията за противодействие на корупцията в останалата част.

ОСЪЖДА Р. Д. М. да заплати на Сметната палата сумата в размер на 102,26 евро, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се връчи на Р. Д. М. и на председателя на Сметната палата – арг. § 33, ал. 2 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за сметна палата (обн., ДВ, бр. 16 от 10.02.2026 г.).

Съдия: